

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

P[enite]ntia confessoris confessionem reuelantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

verū sacramentū, etiā si ipsa
 confessio n̄ celaret, qz utiqz essz
 sacramētū etiā si sacerdos re
 uelaret, qz nec sic est d̄ necessi
 tate qz de^o regat, qz si nō satis
 facit de^o nō regit sed reuelat
 ad penam, aut si accedat fict^o
 de^o nō regit et nihilomin^o sa
 cerdos tenet celare, sed d̄ ce
 latio confessiois de necessitate
 sacramēti, qz natura sacri ne
 cessitat eū ad celandū, natura
 dico z q̄stū ad id qd̄ ē sacfz, qz
 sit in occulto solus cum solo,
 z q̄stū ad id qd̄ ē sacfz z res, s.
 p̄nā iterior que etiā est occul
 ta, z q̄stū ad rem tm̄ q̄ ē remis
 sio pctōz, p̄ q̄ tecta sunt pctā.

Nota fm̄ Pe. d̄ pal, quia
 quod dicit Tho, qz occultatio
 confessiois est de essentia sacra
 mēti, nō sic ē intelligendū qz sit
 ei^o materia vel forma ei^o, sed
 qz ē de natura eius obligatio
 ad occultatiōem, sic si diceret
 mus, d̄ essētia leui ē ferre sur
 sum vel de essentia matrimo
 nij est reddere debitū, id ē ob
 ligatio ad ipsum, Est autē pec
 catum mortale reuelare con
 fessionem, quia est cōtra ius
 diuinum et posituum, vnde
 z grauiter punit ab ecclia,

Penitentia confessoris cō
 fessionem reuelantis,

Sacerdos reuelans cō
 fessionem de iure anti
 quo debet deponi, et
 toto tpe vite sue ignominio
 sus peregrinari, de pe. di. vj. c.
 sacerdos. Sed fm̄, c. ois. de
 pe. z re. d̄z deponi, z ad agens
 dā ppetuā p̄niam in monaste
 rio arto intrudi, s. fm̄ Hosti,
 faciet p̄niam certo tpe, z exin
 de aliā, S; hec p̄nā imponē
 da est qn̄ q̄s i iudicō quincif
 de hoc vel fatef de iure, Nā
 als in foro penitētie videt esse
 arbitraria, sicut p̄o alijs pec
 catis, Quāuis autē possit cō
 fessor de l̄nā penitentis ma
 nifestare eius peccatum, altes
 ri fm̄ Tho, z Pe, non tamen
 d̄z uti licentia tali, nisi ad eui
 tandum aliqd̄ malū, tenet tū
 illi cui aliqd̄ reuelat de licen
 tia penitentis illud celare, nisi
 si forte pctōz velit qz ille abso
 lute z libere sciat, L̄nā tamē
 quam dat penitens confessor
 ri de reuelatione peccati quā
 tūcūqz generalis non intellis
 gitur nisi ad bonum confiten
 tis, fm̄ Pe. d̄ pal, Sed no
 ta fm̄ eundē qz si iudex dices
 ret alicui capto p̄ maleficio,
 da licentiam confessori qz dis
 cat si tu es confessus de hoc vel
 de illo, non tenet dare, nec ex
 h̄ s̄ eū debet haberi suspitio

Tertia pars libri primi.

de delicto, qz forte h̄ fac̄ p̄t
vitandū scandalū, sed z si da-
ret l̄n̄iaz, sic licentiat⁹ non dz
dicere pctm̄ illud si esset com-
missuz. Itē si p̄cipet prelat⁹
alicui cōfessori qz diceret sibi
pctm̄ alicuius qd̄ est omnio
occultū, etiā si cōfessus dedis-
set l̄n̄iam illi qz diceret non te-
netur dicere neqz obedire vt
reuelet illud, quia p̄latys n̄ ē
iudex occultoz, imo etiam si
cōfessus esset diffamatus d̄
illo peccato, z p̄ infamiā pue-
niret illud ad cognitōnem iu-
dicis q̄uis ipse cōfessus inter-
rogatus a iudice siue p̄lato te-
net se manifestare, tñ cōfessor
eius etiam habita l̄n̄ia ab eo
dicendi, nō tenet dicere iudi-
ci sibi precipienti vt dicat eti-
am si scit, nec dz qz fori nō sūt
p̄miscēdi, scz p̄n̄ialis z cōten-
tiosus. Sed si cōfessor scit
pctm̄ alicuius non solū p̄ cō-
fessionē sed etiā p̄ aliū moduz
puta quia vidit vel audiuit p̄
talem z talem modum potest
dicere qz illud vidit vel audi-
uit, dūmodo non dicat se scire
illud per confessionem, nec
refert vtrū p̄us p̄ confessionē
audiuerit, z postea p̄ aliū mo-
dū scinerit, z ecōuerso. In q̄
casu, scilicet si prius sciuit pec-
catū ante cōfessionē nō opoz

tet qz p̄stet se nō recipere illd̄
in cōfessionē, qz sine p̄statiōe
pōt dicere q̄tū scit extra cōfes-
sionē, nec tñ dz hoc dicere si-
ne magna cā z rōnabili. Itē
p̄m eundē p̄e, cū cōfessio non
auferat cōfessori ius suū, nec
p̄ferat ei ius nouū i alio foro
q̄cquid videt cōfessori facien-
dū vel omittēdū p̄ bono ipi⁹
cōfidentis, vel p̄ bono cōi pōt
facere vel omittere, dūmodo
p̄t hoc nō reuelet cōfessio ad
qd̄ solū obligat, licet als illd̄
nō esset facturuz. Quā si p̄ con-
fessionē p̄oris vel alteri⁹ scit
abbas qz non expedit p̄ori te-
nere monasteriuz, et si talis q̄
alias ad libituz pōt amoueri
expectet q̄usqz sine nota reue-
latōis possit eum amouere, z
tūc statim amoueat, cū enim
ex audientia cōfessionis n̄ ob-
liget ad aliqd̄ nisi ad celandū
et si obligaret ad aliqd̄ h̄ eēt
ad medendū aīe penitentis si-
cut medic⁹, absqz tñ reuelati-
one cōfessionis, ex q̄ aliquē i cu-
ra suscipit tenet sibi dare r̄me-
diū q̄ recidiuū, z sic in p̄posi-
to q̄ cito p̄t amouere amoue-
ueat quē etiā sine h̄ amouere
poterat. Si aut tal' erat q̄ nō
sine iusta causa amoueri pote-
rat cum audientia cōfessio-
nis nullum ius sibi p̄beat in

alio foro in quo nō p̄stet sibi
 vt iudici amoueri nō p̄t. Idē
 Tho. Item qz p̄lat⁹ Iniaz in
 trandi ciuitatē siue villaz sub
 dito dare pōt ad libitū vel ne
 gar. Et alias n̄ esset negatur⁹
 p̄t periculū quod ex sola cō
 fessioe nouit negare pōt. dum
 tñ ex hoc suspitio nō oriat⁹.
 In occulto tamen semp mo
 nere pōt illum qui confessus
 est. quia hoc non est reuelare
 confessionem. Similr cura
 tus p̄t cōfessioz pōt negare
 cōionem quando eam dare
 als tenetur vt in pascate als
 as sic dicens. Tibi non tene
 or nunc dare. non obijciens
 de crimine. confessor nō p̄t
 hoc dicitur reuelare confessi
 onem. Sed si alicui cōquerē
 ti cōtra suū parochialē sacers
 dotē. quia non vult sibi dare
 eucharistiā. ip̄e sacerdos corā
 alijs dicerz qz hoc facit: quia
 habet peccatum a quo nō p̄t
 absoluerē. et ip̄e non vult ire
 ad ep̄um. hoc eēt reuelare cō
 fessionem. Quis ip̄e non in
 tenderet hoc. quia grauitatē
 peccati expressit. Nec Petr⁹
 Et idē ē cuz dicit se audiuisse
 q̄ndaz noīando eū. et nō absol
 uisse. Siml de ep̄o qz p̄fessio
 nē nouit corruptioez monial
 que petit benedictionem. qz

aut est casus in q̄ tenet. et tūc
 negare nō debet. qz si p̄fessi
 onē eiusdē sibi p̄stat. non tñ si
 bi cōstat vt iudici in illo foro
 in q̄ sicut ab ordinario mona
 sterij petit monialibz b̄ndicti
 onē. et q̄libet p̄ seip̄a. Si autē
 h̄ scit p̄fessionē ei⁹ q̄ vidit.
 vel q̄ eā corrupit. nō sufficiēt
 p̄stat etiā si extra p̄fessionē di
 cat. vñ negare nō dz. Si autē
 aliter scit nō tenet b̄ndictioez
 ipertiri. et p̄t sine reuelatōe cō
 fessionis negare. ita confitens
 ti sicut non confitenti. Et qd
 dictum ē de benedictioe mo
 nialū. s. virginū idem ē d̄ b̄n
 dictione abbatissarū. vbi vir
 gines cōiter b̄ndicunt fm̄ q̄s
 dam q̄ dicunt qz licet aliq̄ pos
 sit esse abbatissa vidua. sicut
 Paula mater eustochij. tamē
 absurdum eis videtur qz mo
 nialibus b̄ndictis possit ab
 batissa p̄esse carēs illa bene
 dictione. sicut etiā fm̄ iura
 p̄fessis nō debet nouitia p̄fer
 ri in abbatissam. imo nec pro
 fessam tacite nec expresse. de
 elec. c. indēnitatibz. i p̄ncipio
 li. vj. quia tñ qd nō ē p̄hibitū
 cōcessum ē. iō videt qz b̄ndi
 ctio abbatissarū quarūcūqz
 non requirat virginitatē ma
 gis q̄ abbatum. cū non sit iu
 re cautū. sicut de benedictōe

Tertia pars libri primi.

virginū. Pe. de pal. Sicut qz
hō bz liberā electōz p solā cō
fessioz lz p solā pfessioz sciat
aliquē idignū ad platiōz ad
quā eligit quē alias putabat
dignū nō eligere ex pscia si
bi sic dicente, qz eligēdo sciē
ter dignū vel indignū negoci
um gerit inter ipum z deum.
Uñ pōt etia; ex his q scit vt
de^o iudicare, ita z in pposito.
S; bñ putaret q pateret pe
nas iuris, puta q esset puar^o
iure eligēdi, z a fructib; p tri
ennū suspensus q eligeret il
lū quem scit vt deus indignū
sz nescit vt homo, quia de his
que scit hō vt deus, solū deū
habet vltorem, nō hominem
z hmōi. Pe. Quāuis autē di
midiādo cōfessionem non sit
ibi sacramentū, tenetur tamē
sacerdos celare, quia pars ē
sacramenti. Pe.

Qui teneantur ad sigilluz
confessionis. s. ix.

Scit De

o trus d pal. vbi. s.
q ad celādū pfessi
onē tenet is q pfitet licite vl
illicite, mediate vl imediate.
Uñ z nō sacerdos q i cāu ne
cessitatis audit de mortalib;
z venialib;. Itē iterpres quē
p se penitens adhibet. Item

qui casum audit. Itē cui de
lnia pfuentis reuelat. Itē q
se pfessorē fingit. Itē q laten
ter abscondit cōfessioes au
dit, qd est sacrilegiū, z iniuriā
facit sacro. Itē cōfessor nō
absoluat, z etiā qñ nō absoluit
tenet celare. Itē nota q cum
qs recipit aliqd sb sigillo cō
fessiois, quis ei nō fuerit cō
fessus dicēs illud, tñ d; ita se
cretū tenere ac si haberet i cō
fessioe, nō qdē rōne sacramē
ti qd ibi nō est, sz rōne pmissi
si pmissit illud sic celare. Hec
fm Tho. z Pe. d. pal. Dicūt
tñ Tho. z Pe. q homo nō d;
aliquid de facili recipe in con
fessione. Addit q; Pe. d. pal.
q q tradidit vel accepit i cō
fessione aliquid quod non est
confessio, videt facere irreue
rentiā sacramento cum nil sit
eque celandum eo q scitur
in confessione. Similiter cuz
qs accepit ab aliq pfiliū recō
mendās vt illud teneat secre
tum tenet ad celandū, z fran
gens quodlibet istoz sigilloz
rū sine secreti sine cōfessionis
peccat mortaliter. Et tamen
que quis recipit sb sigillo cō
fessionis, z nō in confessione
non plus obligat q; si quis
iurat tenere secretum aliquid
Unde cum aliquis qñ iurat